

L V C T V S

MOESTISSIMARVM MVSARVM SOPRON.

AVG. CONFESS.

IN FVNVS

PERILLVSTRIS AC GENEROSI

D O M I N I

ANDREAE CONRAD

PHILOSOPHIAE ET MEDICINAE DOCTORIS

LIB. REGQ. CIVITATIS SOPRON. PHYSICI ORD.

ACADEM. IMPER. NAT. CVRIOSOR.

COLLEGAE

PATRONI SVI OPTIMI

DEPOSITIS CORPORIS EXVVIIS

ANNO 1780. DIE 18. IANVARII

MELIORE SVI PARTE

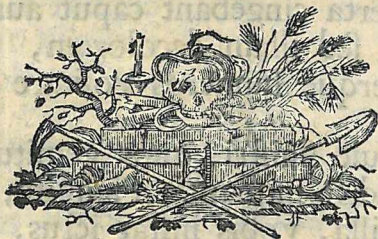
COELO RECEPTI

DVM

MAGNO CVM OMNIVM DESIDERIO EFFERRETVR

QVA PAR EST PIETATE

INSTITVTVS

SOPRONI

TYPIS IOANNIS IOSEPHI SIESS.

Ergone nostris incubuit scholis
Hoc fulmen, et carum caput abstulit?
Ergone, vix dum coepit anni
Orbita, iam patimur ruinam?

Quem Musae amarunt, occidit, occidit!
O! ille multis flebilis occidit.

Quid, Iane, nobis, hoc peremto,
Quid grauius poteras minari?

Non hoc rogabat te calida prece
Hoc pectus, anni principio noui.
O Spes inanes! tam repente,
Tam subito ibimus in querelas?

Vidi sedentem, credite, credite,
Nuper molesto puluere sordidam
Hic, hic, ad hoc limen Lycei,
Immodice illacrumare Musam.

Non sueta frontem gaudia pinxerant,
Non ferta cingebant caput aureum:
Vidi sed illam decolorem,
Perque humeros volitare crines.

Ah! quid sinistri, quos gemitus mihi
Portendis? inquam. Plangite, plangite,
Sic illa, vobis instat ictus,
Fulmine durior ictus instat.

O vere acerbus, nec modice grauis
Ictus scholarum limina perculit!
Infesta mors hanc spem decusque
Eripuit viduis Camoenis.

Quid multa? pressus frena dolor quatit:
Fons lacrumarum feruidus emicat.
Tot vota nobis, spesque longa
Funere CONRADII sepulta est.

Quid nos? quibus mens et memor et pia,
Vulgare carmen num meditabimur?
At mens, dolore oppressa acuto,
Denegat officium poetae.

Extolle moestum, Musa, tamen caput,
Et plange raptum dulce decus meum.
Discinde pectus, soluitorque,
Sic pietas iubet, in querelas.

Tu, Musa, de nobis meritum bene
Post fata lauda: tu prohibe mori:
Tu laudis aeternae coronam
Impigra nocte animae beatae.

Discessit illa his libera vinculis:
Iam laeta visit fidereos choro.
Vt nosse gaudet! quae videre
Corporis exuiuae vetabant.

Ardore magno, dum fluerent dies,
Scandebat altum feruidus aethera,
Et motibus sanctis adibat
Aemula mens superum choreas.

Has Ille habebat delicias suas:
Huic mancipabat se Sapientiae,
Virtutis exemplar referre, et
Relligionis amore duci.

Non impiorum fueta proteruitas,
Non execrandi Luciani sales,
Mentem, DEO iam consecratam,
Castaque pectora dimouebant.

Infedit alte non facile obuia
Virtus beato, et relligio, Viro:
Immota sicut haeret ilex,
Quam violentia nulla frangit.

Partam, Machaon, praecipe gloriam,
Tu dic fidelis grata leuamina,
Tot praestita aegris, dic labores,
Quos alacri pietate obibat.

O audio suspiria millia!
En! plurimorum quot lacrumae fluunt?
Flent, flent potentes tam repente
Dirignisse manus, dolentque.

Ter se beatam praedicat vrbs pia,
Allegerat quae illustre decus sibi,
Virtutis exemplar probatae,
Iustitiae fideique amicum.

Tanto altior nunc, quantum abies tulit
Inter myricas ardua verticem,
Inter beatos dege ciues.
Vranie TIBI ferta nectat.

Infande, quo me iam, dolor! abripis?
Edit peracres turba scholastica
Questus, amaro tota planctu,
Tristibus et resonat querelis.

Sicut parentem cum violentia
Mortis suorum amplexibus abstulit:
Cum matre suspirant nepotes,
Et feretrum madidi intuentur.

TE Musa poscit non ita creditum.
Quando parentem repperiet parem?
Coeleste nobis signum amoris,
Palladiumque Sacrum fuisti.

Musa, expetitis alloquiis TVIS,
Discessit a TE non nisi doctior:
Languibat aut virtus iuuentae,
TV peracrem stimulum addidisti.

Exemplar insigne Ipse docentibus,
Discantibus dux, et monitor pie!
Descende coelis! vosque, Manes,
Reddite CONRADIVM iuuentae!

Num fallor? en! si luminibus fides,
Versatur inter lucida sidera; et,
Fastigium commune supra,
Exuuiis positus, triumphat.

Mortale corpus non teget amplius
Mentem beatam: nec precibus meis
Has squalidas oras reuifet,
Aethere stelligero relicto.

Iam iusta fiunt. Ilicet! Aemula
Enarret aetas postera gloriam.
At sanguine ex hoc CONRADVS par
Exoriare aliquis iuuentae!

